

Sportsmanship-Ευγενής άμιλλα-Αθλητικό πνεύμα

Τι είναι?

Ένα παράδειγμα

Είμαστε στα τελευταία λεπτά ενός αγώνα Μπάσκετ που το αποτέλεσμα είναι στο πόντο. Κάτω από το καλάθι της μίας ομάδας πολύ παίκτες προσπαθούν να πάρουν ριμπάουντ και οι διαιτητές σφυρίζουν αμυντικό φάουλ. Οι διαιτητές όμως δεν είναι σίγουροι για το ποιος ακριβώς το διέπραξε. Τότε ο προπονητής της επιτιθέμενης ομάδας λέει στον καλύτερό του παίκτη στις ελεύθερες βολές που είναι μέσα στο παιχνίδι να πάει για γραμμή εκτέλεσης για να «οδηγήσει» τους διαιτητές στην αντίστοιχη απόφαση παρότι δεν ήταν αυτός ο παίκτης στον οποίο έγινε το φάουλ. Οι διαιτητές πείθονται, ο παίκτης εκτελεί τις βολές και η ομάδα του νικά.

Ο προπονητής παραβίασε κάποιο κανόνα;

Ερώτημα

Τι θεωρείται ότι είναι η ευγενής
άμιλλα;

Προσπαθήστε να δώσετε ένα
ορισμό στις ομάδες σας!



Μία ενδεχόμενη απάντηση

Πολλοί έχουν συνδέσει την ευγενή άμιλλα ή το αθλητικό πνεύμα με μια σειρά από αρετές ή ποιοτικά στοιχεία του χαρακτήρα όπως φιλαλήθεια, αυτοπειθαρχία, αυτοσεβασμός, θάρρος και άλλες.

Είναι όμως το σύνολο κάποιων αρετών η ουσία της ευγενούς άμιλλας ή του αθλητικού πνεύματος;

Μία άλλη ενδεχόμενη απάντηση

Για τον Keating (1964) η ευγενής άμιλλα ή αθλητικό πνεύμα (sportsmanship) είναι μια ηθική κατηγορία γιατί εγκολπώνεται αρετές. Το ζητούμενο είναι ποιες. Για να απαντήσει ξεκινάει από την θέση ότι η ευγενής άμιλλα (sportsmanship) είναι μια συμπεριφορά και μια στάση που σε κάνει φίλαθλο και σου επιτρέπει να εμπλακείς στα σπορ και το αθλητισμό. Και συνεχίζει...

Είναι όμως ορθό το επιχείρημα του Keating;

Μία άλλη ενδεχόμενη απάντηση

Υπάρχουν δύο εντελώς διαφορετικές ανθρώπινες δραστηριότητες

- Τα σπορ (sport) που είναι δραστηριότητες που σχετίζονται με την αναψυχή και την διασκέδαση και
- ο αθλητισμός (athletics) που είναι δραστηριότητες που σχετίζονται με τον ανταγωνισμό και την υπεροχή

Μία άλλη ενδεχόμενη απάντηση

Κάθε μία λοιπόν από αυτές τις δύο διαφορετικές ανθρώπινες δραστηριότητες απαιτεί διαφορετικές συμπεριφορές και στάσεις και συνεπώς εγκολπώνεται διαφορετικές αρετές ή ποιοτικά στοιχεία του χαρακτήρα. Συγκεκριμένα...

Μία άλλη ενδεχόμενη απάντηση

- Τα σπορ απαιτούν συμπεριφορές και στάσεις που χαρακτηρίζονται από μετριοπάθεια και γενναιοδωρία και εγκολπώνεται τις αρετές της γενναιοδωρίας και της μεγαλοψυχίας.

Μία άλλη ενδεχόμενη απάντηση

- Ο αθλητισμός απαιτεί συμπεριφορές και στάσεις που χαρακτηρίζονται από στοιχεία στοχοπροσήλωση, έντασης και θυσίας και εντέλει εγκολπώνεται κυρίως την αρετή του «ευ αγωνίζεσθαι» (fair – play).

Κριτική

Συζητήστε στις ομάδες όλο τον συλλογισμό του Keating και προσπαθήστε να βρείτε προβληματικά σημεία σε αυτόν.

Κριτική

- Το πρόβλημα της ετυμολογίας των λέξεων sport και athletics
- Το πρόβλημα του αν οι διακριτές συμπεριφορές και στάσεις υφίστανται εξαιτίας της διαφορετικότητας των σπορ και του αθλητισμού ή η διαφορετικότητα των σπορ και του αθλητισμού υφίσταται εξαιτίας της διαφορετικότητας των συμπεριφορών και στάσεων των ανθρώπων (π.χ. τι συμβαίνει αν μία ομάδα μπαίνει στο γήπεδο με συμπεριφορές και στάσεις αθλητισμού και η άλλη με τις αντίστοιχες των σπορ)

Κριτική

Στο σημείο αυτό ο Keating απαντά ότι ο στόχος του αθλητή υψηλού επιπέδου στον αθλητισμό ή του απλού παίκτη στα σπορ είναι αυτό που καθορίζει τις συμπεριφορές και τις στάσεις

Για παράδειγμα σε έναν αγώνα τένις ένας αθλητής υψηλού επιπέδου αντιμετωπίζει σοβαρά το ζήτημα της νίκης ή της ήττας και αναμένει μια ακριβοδίκαιη δαιτησία ενώ ένας ερασιτέχνης τενίστας δεν θεωρεί τόσο σημαντική την νίκη ή την ήττα και δεν επιμένει σε μια ακριβοδίκαιη δαιτησία

Κριτική

- Ο παραπάνω συλλογισμός αφορά το πρόβλημα της πόλωσης στην σκέψη (ή αυτό ή εκείνο)
- Επίσης εγείρει το ζήτημα της σχέσης με παράξενη τριάδα (play, sport, game).

Κριτική

- Η μετακίνηση από τις παιγνιώδεις δραστηριότητες (play) στα σπορ (sport) και στους αγώνες (games) ή με βάση μια άλλη τυπολογία από τα εύθυμα παιχνίδια (frolic), στα παιχνίδια μίμησης της πραγματικότητας (make-believe) στα παιχνίδια που απαιτούνται αθλητικές δεξιότητες (sporting-skills) και τέλος στους αγώνες (games). Η μετακίνηση από το παιχνίδι στους αγώνες αφορά μια μετακίνηση από το άτυπο και σποραδικό στο τυπικό και με κανόνες καθοδηγούμενο αλλά διατηρεί ένα κοινό στοιχείο. Αυτό της υπέρβασης από τον φυσικό κόσμο σε ένα άλλο εξίσου πραγματικό.

Κριτική

- Ο παραπάνω συλλογισμός εγείρει επίσης το ζήτημα του σοβαρού ή μη σοβαρού (ένας αθλητής υψηλού επιπέδου αντιμετωπίζει σοβαρά το ζήτημα της νίκης ή της ήττας και αναμένει μια ακριβοδίκαιη διαιτησία) στα σπορ και τους αγώνες.
- Στην βιβλιογραφία της φιλοσοφίας των σπορ λέγονται πολλά για αυτό το θέμα...
- Ο Suits (1978) αναφέρεται σε εσωτερική και εξωτερική σοβαρότητα

Κριτική

- Παρόλα αυτά ο Keating ορθώς θεωρεί ότι η ευγενής άμιλλα είναι συμπεριφορές που προκύπτουν από στάσεις και ορθώς προσπαθεί να τις καθορίσει. Το σφάλμα του είναι προσπάθεια σαφούς διάκρισης των σπορ και του αθλητισμού.

Επιπτώσεις της θέσης του Keating

- Αν δεχθούμε την θέση του Keating ότι στα σπορ ο στόχος είναι η ευχαρίστηση τότε η ευγενής άμιλλα σε αυτά υπάρχει για λόγους καθαρά ωφελιμιστικούς.
- Αν δεχθούμε την θέση του Keating ότι η ευγενής άμιλλα είναι ηθική κατηγορία τότε πως εφαρμόζεται έξω από τα σπορ και τον αθλητισμό;

Μία άλλη ενδεχόμενη απάντηση

- Ο Feezell (1988) ακολουθώντας τον Αριστοτέλη θεωρεί την ευγενή άμιλλα ή το αθλητικό πνεύμα ως την μεσότητα μεταξύ της υπερβολικής σοβαρότητας που δίνει έμφαση στην νίκη και το αποτέλεσμα και της υπερβολικής μη σοβαρότητας που δίνει έμφαση στο παιχνιδιάρικο και στο ελαφρό.